

Via Domnului
(Iubitul meu are în vale)

Iubitul meu are în vale o vie
Ce-o cântă Isaia-n capitolul cinci.
Poporul Israel adus din pustie,
Trecut peste apele mării adânci.

Cor:
Cînd via își pierde rodirea,
Cînd spinii în ea năvălesc,
Se stinge credința,iubirea,
(:Și roade nu se mai găsesc:)

Cu dragoste multă,iubire cerească,
Și gardul și teascul stăpînul i-a pus.
Și toate acestea ca ea să rodească,
Dar struguri sălbatici și-amari i-a adus.

Ei uită de legea poruncilor sfinte
Căci harfa și vinul îi înveselesc.
Nu vor să asculte nici sfat,nici cuvinte,
Nu vor să mai știe de Tatăl Ceresc.

Dar iată mistreții cum intră în vie,
Căci marea pedeapsă s-a dezlănțuit.
Și gardul se rupe,ce mare urgie!
Pedeapsa cerească de sus a venit.

Romanii,arabii,popoare străine
Pătrund în cetatea aceia de vis.
Palate și case,și templu-i ruine,
S-a dus al lui Iuda frumos paradis.

Amin